

РЕШЕНИЕ

№ 6383

гр. София, 27.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 06.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Миглена Николова

**ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева
Младен Семов**

при участието на секретаря Александра Вълкова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **5918** по описа за **2023** година докладвано от съдия Миглена Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по кас.жалба на Началник сектор в О„ПП“ -СДВР, с проц.представител юрк.А. против Решение №2278/16.05.23г по нахд № 1092/23г на СРС, НО, 7ми състав, с което е отменено НП № 22-4332-014363/29.07.22г на Началник сектор в О „ПП“ -СДВР, с което на осн. чл. 183 ал.5 т.1 от ЗДвП, за нарушение на чл. 6 т.1 от ЗдвП, на В. К. К. е наложено адм.наказание „глоба“ в размер на 100лв.

В кас.жалба се твърди, че Решението е незаконосъобразно, като се моли за отмяната му и потвърждаване на НП като правилно и незаконосъобразно, претендират се разности. Оспорва се извода на СРС, че фактическата обстановка не е установена в НП, като същото не съдържа пълна и точна правна квалификация. Напротив, в НП е посочена нарушената правна норма, а словесно е описано коя точно хипотеза на тази норма е нарушена. АУАН е редовно съставен и има обвързваща доказателствена сила, като именно наказаното лице следва да обори същата.Наказаното лице е ангажирало единствено свидетелски показания на пътник в автомобила, чийто показания СРС не е следвало да кредитира.НП е правилно и законосъобразно, като с наложената глоба се постига и целта на закона.В съд.заседание касаторът не се явява или представлява.

Ответникът В. К. К. се явява лично, като оспорва жалбата и моли за потвърждаване на Решението като правилно и законосъобразно. Сочи, че СРС правилно кредитира показанията на нейния свидетел, като НП се явява недоказано.

Прокурорът изразява становище за правилност на първоинстанционното решение.

Съдът намира жалбата за допустима, като депозирана в срока и съобразно изискванията на АПК, от лице с активна проц.легитимация, пред надлежния съд, срещу решение по чл. 63 ал.1 от ЗАНН, поради което следва да се разгледа по същество.

За валидността, допустимостта и мат.законосъобразност на въззивното решение К.състав следи и служебно/и при липсата на конкретни възражения в тази връзка/, а за допуснати от РС проц.нарушения и за явна несправедливост на наложеното наказание-само ако има такива възражения. В случая се твърди мат. и проц.незаконсъобразност - СРС неправилно е кредитирал доказателства, не е взел предвид разпределението на док.тежест по този вид дела.

К.състав намира решението на СРС за валидно и допустимо, но за проц. и мат.незаконсъобразно, като кас.жалба е основателна по следните съображения:

1/ Редовно съставените АУАН по ЗДвП имат обвързваща материална доказателствена сила, което означава, че пред СРС лицето следва да опровергава установяванията в АУАН, а не АНО да доказва установяванията от АУАН. И от изявлението на лицето пред АССГ става видно, че то не разбира чия е доказ.тежест/счита, че е на АНО/. Това се дължи на факта, че доказ.тежест не е указана и правилно разпределена от СРС/съществено проц.нарушение/, нещо повече- самият СРС не я прилага правилно. Без правно значение е дали показанията на актосъставителя и свидетеля са убедително доказващи нарушението, важно е дали показанията на спътника достатъчно убедително доказват защитната теза на К.. СРС не е преценил правилно чия е доказ.тежест- тя е на лицето. То следва с всички допустими доказ.средства да докаже, че фактите не са като отразените в редовния АУАН. В случая К. следва да докаже твърдението си, че е навлязла в кръстовището на жълт сигнал и не ѝ е оставало нищо друго, освен да продължи напред и да го напусне- вече на червен сигнал. К. е следвало да представи или да поиска събирането на безспорни доказателства за това свое твърдение, а безспорни биха могли да са например записи от камери на пътя. Те не зависят от субективните възприятия нито на контролните органи, нито на К. и спътниците ѝ, поради което биха дали обективна информация кога е навлязла в кръстовището - на жълт или на червен сигнал. Следва да се отбележи, че АУАН за точно този вид нарушение и респ. установявания за това - на какъв сигнал е навлязъл водачът в кръстовището, трудно се опровергават само със свид.показания, т.е. по субективни възприятия на човек. Ако се цели опровергаване на доказ.сила на такива АУАН само чрез свид.показания на граждани- то тези граждани следва да не са с компрометирана безпристрастност. СРС кредитира напълно показанията на пътника в МПС-то, а той явно е в близки отношения с наказаното лице/след като е в нейния автомобил през нощта/. Ангажираните от К. доказателства не оборват доказ.тежест на АУАН.

2/ СРС приема за проц.незаконсъобразен НП, който съдържа зад.реквизити по ЗАНН и липсващи в него реквизити не водят сами по себе си до незаконсъобразност на НП.Освен това липсващи реквизити в НП могат принципно да доведат до мат.незаконсъобразност на НП/ако липсват съществените зад.реквизити/, а не до процесуална незаконсъобразност. НП не е нито процесуално, нито материално незаконсъобразно, като правото на защита на лицето не е нарушено. АУАН е очертал

пределите на обвинението и в тези рамки лицето е следвало и е можело да организира защитата си. Освен това нарушената правна норма е посочена по еднакъв начин в АУАН и в НП- чл.6 т.1 от ЗДВП. В АУАН е посочено още, че става въпрос за предложение второ на тази норма, а в НП словесно е описано второто предложение на тази норма. Следва да се отбележи още, че именно т.1 е правната норма, а отделните нейни хипотези не са отделни правни норми. Следователно, посочването на чл.6 т.1 в НП е правилно и достатъчно посочване на правната норма. Конкретната хипотеза на правната норма може да се посочи или чрез словесно описание/както е в НП/ или чрез посочване на поредността на хипотезата във формулировката на правната норма/както е в АУАН/. Няма противоречие нито в правната квалификация, нито в обстоятелственото описание на нарушението в НП и в АУАН. Лицето ясно е разбрало в какво нарушение е обвинено и много адекватно си е организирано защитата. Не разбира обаче чия е доказателствена тежест/защото не му е указано от СРС/.

3/ НП е издаден от компетентен орган, в кръга на делегираните му правомощия и териториалната му компетентност, съдържа задължителни реквизити според ЗАНН, издаден е в сроковете по ЗАНН, въз основа на редовно съставен и връчен АУАН, подкрепен от доказателствата по преписката, необорен от лицето. Процесуалните нарушения на СРС не налагат връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на СРС/за събиране на доказателства, които касателствено не може да събира/, тъй като пред СРС лицето не е правило други доказателствени искания, освен за разпит на неговия свидетел, т.е. няма какви други доказателства да се събират при ново разглеждане.

При този изход на спора, на касатора се дължи юркс.възнаграждение за двете инстанции – за всяка в мин. размер от 80лв по чл. 27е от НЗПП вр.чл. 63д ал.4 от ЗАНН, общо 160лв.

Водим от горното и на осн. чл. 221 ал.1 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение №2278/16.05.23г по нахд № 1092/23г на СРС, НО, 7ми състав, по кас.жалба на Началник сектор в О„ПП“-СДВР

И ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВИ:

ПОТВЪРЖДАВА НП № 22-4332-014363/29.07.22г на Началник сектор в О „ПП“-СДВР.

ОСЪЖДА В. К. К. да заплати на СДВР сумата от 160лв, представляваща разности за двете инстанции.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател:

Членове: